

allēgorice. *adu.* FORMA allegoricos < ἀλληγορικῶς; *apud grammaticos abundans.*
ETYM allegoricus. [FREQ humilis 32 ^{indicia} 2,4 /d.c.m. 207 TERT] uocabulum tardum et in
tempore paulum proiectum, paucis auctoribus; scriptis litteraris argumentando aptis
apparet, prosa usibusque mediis.

VARIATIO		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
OPERUM	narrando	4	0,84
	argumentalis	28	5,7
DIACHRONICA	III-V ec.	32	4,8
DIAPHASICA	media	32	3
DIATRATICA	litteraria	32	3
MODUS	prosa	32	2,8

¶ *allegorico modo uel figurate* • *alegóricamente o figuradamente* [REL → *figurate*] 207
TERT Adv Marc 4.20.4. Age nunc, qui militem et armatum bellatorem praedica-
ri putas, non figurate nec allegorice. 398 HIER Epist 85. iurgium duarum meretri-
cum interpretatur allegorice de Ecclesia ex gentibus congregata, ac Iudaeorum
Synagoga.